K naší disertační práci jsme si vybrali téma zvládání agresivního a autoagresivního chování u lidí s mentální retardací a/nebo s autismem v ústavech sociální péče. Vycházíme z naší několikaleté terapeutické zkušenosti s agresivními lidmi s autismem v Asociaci pomáhající lidem s autismem - APLA Praha a naší spolupráce s desítky ústavy sociální péče v celé ČR.
V posledních pěti letech došlo v České Republice k výraznému posunu ve službách pro lidi s mentální retardací a s problémovým chováním v ústavech sociální péče. V tomto období docházelo a stále ještě dochází k plynulému přechodu od „restriktivního náhledu" na problémové chování uživatele služeb k „náhledu podpůrnému". Zrušila se klečová lůžka, počet síťových se stále snižuje. Ve spoustě ÚSP se navyšuje počet personálu. Naše práce mapuje tento přechod a snaží se najít odpověď na stěžejní otázku personálu v přímé péči: „Co máme dělat s uživatelem našich služeb, když jsme zrušili jeho pobyt v kleci?".
Naši práci začneme přehledem o počtu lidí s mentální retardací a s problémovým chováním v ČR. Nahlédneme na faktory, které zvyšují pravděpodobnost výskytu problémového chování, a to na faktory vnitřní (různé handicapy uživatele, jejich věk, pohlaví aj.) a vnější (prostředí, ve kterém uživatelé žijí a přístup personálu k nim).